

Spilledervejledning

De tre akter

Som de står i spillernes materiale.

Akt 1: Fortid

Tre scener, inklusive én monologscene

- Alle scener foregår for cirka fem år siden.
- Alle scener relaterer til rollernes indbyrdes forhold.
- Udviklinger og konklusioner skal videreføres til kommende akter.

Akt 2: Nutid

Tre scener, inklusive én monolog

- Alle scener foregår kort tid før premieren.
- Rollernes mørke sider skal komme til udtryk.
- Der skal ikke konkluderes i denne akt – kun eskaleres.

Akt 3: Kulmination

Tre scener, inklusiv én monologscene.

- Scener i denne akt bør ligge op til klimaks.
- Scener må gerne slutte med død eller afsked.
- Ingen epilog-elementer i denne akt.

Prolog: Pressekonferencen

Hovedpersoner: Alle

Pressemøde på teateret kort tid inden premieren. Foyeren er fyldt med kulturjournalister fra alle toneangivende dagblade og magasiner. Der er en positiv stemning, og journalisterne lefler hæmningsløst. Hipstere med det rigtige tøj og de rigtige briller. Den store kultursymbiose brager derudaf. Det handler om opmærksomhed.

Peter Meyer

Du er på dit allermest charmerende. Du er vittig, sjov og underholdende. Ingen er i tvivl om din autoritet. Du svarer med allerstørste selvfølgelighed. Du er forfatter samt instruktør på stykket. Når pressemødet er ovre går du på toilettet, hvor du får et angstanfald. Beskriv overfor de andre hvordan du får åndenød, hjertebanken og går fuldstændig i panik. Du besvimer, og vågner på gulvet – alene.

David Pedersen

Det her er din store chance, og du er virkelig optimistisk i forhold til projektet. Du skal komme med inputs til Peters store visioner. Det er samtidigt dit første møde med kulturpressen efter din deroute, så du er opsat på at vise dem, at du sagtens kan fungere igen. Din opgave er at være sparringspartner og medforfatter for Peter. Du forsøger at være charmerende og glad, men er måske en smule mere mut end de andre og helt sikkert mindre charmerende end Peter. Men du stoler på dit værk.

Sofie Vestergaard

Du er lidt nervøs ved al presseomtalen, men forsøger virkelig at give et godt indtryk. Du svarer kort, sødt og præcist på spørgsmålene. Din opgave på forestillingen er at fungere som scenograf. Et sats, men også i forventning om, at du kan lede Peter i en arbejdsom retning. Samtidigt lytter du dedikeret til Peters visdomsord.

Kathrine Friis

Du elsker opmærksomhed. Elsker at flirte med kameraet, journalister og alt andet imellem himmel og jord. Alting er med et glimt i øjet, og du er fuldstændigt klar over, at denne forestilling kan skabe eller ødelægge en glørværdig fremtid. Du skal spille hovedrollen i forestillingen. Du er stolt over dine tidligere bedrifter og helt sikker på at fremtiden ser lys ud – for dig og for alle i din nærhed.

Spillederinstruks

Spillerne skal i denne scene bombarderes med spørgsmål. Formålet er at få dem til at finde rollens stemme og få lov at have positivt spil sammen. Spillederen tager rollen som journalisterne, der stiller ikke alt for kritiske spørgsmål. Nedenfor er eksempler på spørgsmål; sørg for at hver spiller besvarer mindst to spørgsmål: Hvad er din største inspirationskilde? Hvad er vigtigst i sådan en produktion? Hvornår vidste du, at det her skulle være dit næste projekt? Hvordan er det at arbejde sammen med (indsæt rollenavn her)? Er du nervøs ved tanken? Hvad er din vision?

Scenen slutter når:

Spilleren, der spiller Peter, har beskrevet hvordan Peter får et angstanfald på toilettet.

Scene 1: En aften i byen

Hovedpersoner: David og Peter

En torsdag aften på vennernes stamværtshus. Alle er singler og lystne. Dæmpet belysning og stille musik. Vennerne har drukket et par timer, og der er en blanding af kærlighed og liderlighed i luften. Kathrine og Sofie er fordybet i samtale om alt og intet. Peter og David står i baren og taler.

Peter Meyer

Du hører hvad David siger, men keder dig gudsjammerligt. I dit stille sind begynder du at udlede, at han ikke fortjener Sofie. Faktisk vil du meget gerne tage hende med hjem. Lyt til David, og ryk så ind og udnyt det faktum, at han aldrig får sig taget sammen til at tale rigtigt med hende. Tag hende med hjem.

David Pedersen

Sofie er bare en fantastisk pige, men du har lidt problemer med at komme i kontakt med hende. Du søger råd hos Peter, der altid har været skidegod til det med piger, og som må kunne komme med nogle gode ideer. Men du er lidt vag, lidt spag og mangler dræberinstinkt, som Peter engang har sagt. Bare hun nu ikke går hjem med en anden. Du skal i hvert fald forsøge i aften.

Sofie Vestergaard

Du syntes at David er meget sød, men også meget stille. Du trænger til at blive taget med storm, og derfor er du måske mere interesseret i Peter. Han er jo virkelig charmerende. Han får dig til at føle dig som en kvinde. Vær høflig, interesseret, men sørg for at tage med Peter hjem.

Kathrine Friis

Du taler med Sofie, og ligger mærke til hvordan David sværmer for hende. Det er komisk at se hans spage forsøg på at komme tæt på hende. Du flirter med alle. Du finder opmærksomhed andetsteds i baren, men er tilfreds med kun at flirte. Du tager ingen med hjem.

Spillederinstruks

I denne scene er det meningen, at Peter skal etableres dels som gruppens leder og dels som et dumt svin. Det er spillernes første rigtige chance for at interagere med hinanden.

Scenen slutter når:

Peter tager Sofie med hjem og de andre sidder slukørede tilbage.

Scene 2: Dagen derpå

Monologscene

Sofie og Peter har været kærester en måned. Beskrivelser af en skæbnesvanger aften, nat og dagen efter. Fysiske og moralske tømmermænd. Ødelagte drømme og voldsom skuffelse. Rækkefølge:

- 1) Peter
- 2) Kathrine
- 3) Sofie
- 4) David

Peter Meyer

Beskriv hvordan du efter Sofie er taget hjem, forfører Kathrine. Hvordan du starter langsomt med lidt berøring, og til sidst holder hende i din hule hånd. Hvordan I tager hjem til hende, og selvom hun først er modvillig, tilbringer en nat sammen. Du har nået dit mål. Du har forført den uforførlige. Du har sejret.

Kathrine Friis

Beskriv hvordan du vågner i sengen ved siden af Peter om morgenen. Hvordan du fyldes med afsky over at du lod det gå så langt, og ikke rigtig var i stand til at stoppe hverken ham eller dig selv. Hvordan der er pinlig tavshed, og du ikke lader ham røre dig. Hvordan du tabte kontrollen og lod flirten gå for langt. Hvordan du har mistet magten over ham ved at give efter. Og hvor mærkeligt det føles at skulle mødes med ham og Sofie på en lokal café.

Sofie Vestergaard

Beskriv hvordan den københavnske cafe ser ud. Hvordan den er fyldt med unge par og venner, der spiser brunch alt imens byen farer forbi. Peter og Kathrine ankommer sammen. Han sov ikke hjemme i nat, og inderst inde ved du godt hvad der er sket. David ser syg ud og kommer for sent. Du er frustreret, men insisterer på at det skal være positivt. Beskriv hvordan det negative vendes til noget positivt.

David Pedersen

Beskriv hvordan du dukker op på cafeen for at spise brunch med de andre. Hvordan du igennem længere tid har levet af guldøl og bitter. Hvordan du lugter lidt, er bagstiv og generelt ubehagelig. Og beskriv hvordan Sofie forsøger at arrangere en intervention for at redde dig. Du er helt nede i rendestenen. Helt ødelagt og ulækker. Du syntes selv, du er vildt sjov.

Spilleinstruks:

Første monologscene. Lad spillerne lege med monologen som medie. Opmuntr dem gerne til et gøre meget ud af det.

Scenen slutter når:

Spilleren, der har rollen som David er færdig med sin monolog.

Scene 3: Det er jo kunst, for helvede...

Hovedpersoner: Kathrine og Sofie

Sofie og Peter er flyttet sammen. En aften har de spist middag med Kathrine og David. Slow-food og italiensk rødvin. Over desserten opstår en diskussion om hvem, der udøver rigtig kunst. Diskussionen bliver hurtig ophedet. Det statiske kontra det dynamiske. Pigerne fører an.

Peter

Du ved godt, at du i denne situation er dommer. Du er glad for Sofie, men dybt uenig med hende. Sørg for at blive i baggrunden, det passer dig bedst, og gå så ind og afgør situationen. Du har ikke noget imod at lade Sofie i stikken for kunstens skyld. Det vigtigste er, at du får ret.

David

Du ser dig selv lidt som den neutrale mægler i hele striden, men det bliver ret hurtigt tydeligt for dig, at Kathrine ikke har tænkt sig at slappe af. Det er i virkeligheden en dum og ligegyldig diskussion, men du prøver at skære igennem. Det virker bare ikke til at lykkedes. De her kvinder er simpelthen for meget nogen gange. Måske Peter kan sætte skik på dem?

Sofie

Du insisterer på at billedkunsten, dit medie, er langt den mest interessante. Du diskuterer ivrigt med Kathrine, men er måske en smule for pæn til rigtig at bruge voldsomme argumenter. Faktisk ville du helst, hvis I kunne blive enige. Du mangler dræberinstinkt og vil hellere tabe end at være uvenner med folk.

Kathrine

Du vil vinde diskussionen og er fuldstændig ligeglad om scenekunsten, din kunst, er overlegen. Du tager ingen fanger og er villig til at sige og gøre hvad der skal til for at sejre. Det handler ikke kun om kunsten, men også om at slå Sofie godt og grundigt. Hun er for pæn for sit eget bedste, og der kan kun være en alfahun i flokken. Du ydmyger gerne.

Spilleinstruks

Formålet med denne scene er at lade Sofie blive jordnet fordi hun er for flink. David møder igen problemet, at han ikke kan slå igennem og samtidigt får Kathrine og Peter en fornemmelse af samhørighed

Scenen slutter når:

Sofie er ydmyget tilstrækkeligt (hvilket gerne må være meget).

Scene 4: Visionen

Hovedpersoner: Kathrine og Peter

Det er langt om længe blevet tid til den første prøve og instruktion. Alle er samlet i teaterets prøvesal. Skarp belysning og en indelukket lugt. Peter har skubbet prøven i ugevis, men nu skal det ske. Alle glæder sig til at komme i gang, men er samtidigt lidt ængstelige ved tanken om at skulle arbejde sammen.

Peter

Du har på dette tidspunkt intet konkret at give videre til de andre. Du ved udmærket, at det er stemninger, drømme og håb som du skal sælge. Faktisk skal du være i dit allermost charmerende hjørne for at kunne sælge dem ingenting. De er heldigvis mindre skarpe end dig, så du kan nok sælge dem floskler. Giv dem et show...

David

Nu skal der arbejdes. Du er stadig overmåde positiv over situationen og er villig til at lade tvivlen komme Peter til gode. Du skal indarbejde dine tekstforslag i hans vision, så du må lytte til hans ques. Forsøg at skabe den kreative dialog med ham. Sørg for at sparre med ham som i gamle dage, og sørg for at flette dine egne tanker ind. Den kreative proces kan være så fantastisk.

Sofie

Du har glædet dig længe til at høre, hvad Peter har i tankerne. Alt dit fokus er på den scenografi, som du skal kreere. Desuden er det bare enormt vigtigt med en god stemning på den slags indledende møder, også selvom tidsplanen er så travlt som den er her. Ikke for meget kritik, men en masse spørgsmål til scenografien, er hvad du bidrager med.

Kathrine

Alt det her kunstneriske diskuterer frem og tilbage har du mindre forstand på, end du er villig til at indrømme. Faktisk sætter du din lid til Peter og stiller ham åbne spørgsmål, således at han kan svare og du kan give ham ret. En tæt kontakt til instruktøren er vital, for det er hans vision, der skal skabe dit eftermæle.

Spilleinstruks

Lad Peter stråle i alle sine løgne og sin charme. De andre vil komme med input. Det er muligheden for at alle kan diskutere det skønne ved kunsten og en masse ukonkrete visioner.

Scenen slutter når:

Der er en vision på plads for teaterstykket. Alle skal gerne være positive omkring oplevelsen.

Scene 5: København by Night

Monologscene

En beskrivende scene om natten og rollernes plads i den. Hvad foretager de sig i den oplyste københavnske nat? Byens lys og larmende ro. Der arbejdes på hver af rollernes del af premieren.

- 1) David
- 2) Kathrine
- 3) Peter
- 4) Sofie

David Pedersen

Beskriv hvordan du kigger ud af vinduet i din lejlighed, og bare har lyst til at gå ind på nærmeste værtshus og drikke en øl. Bare en lille øl. En enkelt øl. Det skal ikke være mere. Bare for at få styr på nerverne. Ikke noget alvorligt. Du lader være. For du kan ikke nøjes med én. Der findes ikke én. Kun mange. Alt for mange. Men du er ganske alvorligt fristet.

Kathrine Friis

Beskriv hvordan du gør dig klar til en aften i byen. Hvordan du udvælger dit tøj og tager makeuppen på. Din stille rædsel over at opdage endnu en rynke og derefter over at betragte din krop i spejlet. Du ser begyndende tegn på forfald, og det huer dig ikke. Du har mere i dig. En kasse med selvskevne digte under sengen. Er de mon gode nok til udgivelse?

Peter Meyer

Beskriv hvordan du sidder på dit arbejdsværelse og forsøger at skrive. I starten sker intet – så spirer noget langsomt. Ideen undviger dig. Du bliver vred og lader det udmønte sig fysisk. Med voldsomme aggressioner raserer du dit arbejdsværelse. Et fuldstændigt og hidtil uset tab af kontrol.

Sofie Vestergaard

Beskriv hvordan du hører Peters desperate råberi, og hvordan du ikke kan holde det ud mere. Du forlader lejligheden og går en tur en aften på Vesterbro. Beskriv blandingen mellem drankere, ludere og hippe unge mennesker. Beskriv lysene og kontrasterne. Storbyens billeder, som du kunne tage, hvis bare du samlede dit kamera op igen.

Spillederinstruks

Endnu en monologscene, hvor spillerne skal have lov til at køre frihjul.

Scenen slutter når:

Spilleren med rollen som Sofie er færdig med sin monolog.

Scene 6: At dulme sine nerver

Hovedpersoner: Sofie og David

Flokken er taget i byen efter en lang arbejdsdag. Alle føler de har nået meget i dag. Efterhånden som alkoholen finder vej indenfor, bliver vennerne mere og mere perfide og diskret onskabsfulde. Frustration kommer op til overfladen. Først fælles front mod andre og siden intern splid.

Peter

Du er i virkeligt dårligt humør. Det er tydeligt, at du snart ikke kan opretholde din ellers så velskabte facade. Dit dårlige humør udmønter sig i spydigheder og onskabsfulde tanker, der bliver værre jo mere alkohol du får indenbords. David; den frelste tidligere alkoholiker, skal du have lokket alkohol i. Intet dulmer egen skuffelse mere end andres fejltrin.

David

Du er trist og sørgmodig. I kommer ingen vegne med arbejdet, og alting går for langsomt. Hver eneste af dine ideer bliver skudt ned eller omformuleret til ukendelig. Det er snart ikke til at holde ud. Hvis du bliver tilbudt noget at drikke, tager du imod det. Bare for at lette det hele. Og når du drikker bliver du ren Mr. Hyde. Den stille David bliver mere social og gladere. Forsøger at charmere sig ind på pigerne og mister sin samvittighed.

Sofie

Du drikker dig meget hurtigt meget fuld. Du er så sød og harmløs når du er rigtig fuld. En rigtig lillepige, der trænger til en beskytter, men Peter er ikke meget for det. Du er skiftevis i godt humør og meget trist. Lidt tudevorn og langsomt opfattende.

Kathrine

Du er ved at blive fuld og er med på den værste. Dit mål er at tage en af vennerne med hjem. Peter, David ja selv Sofie kan bruges, hvis det skulle komme dertil. Du har brug for bekræftelse og brug for at få den nu. Du er også i dit spydige hjørne, men er villig til at holde tand for tunge, hvis det hjælper dig i din jagt på nogen at tage med hjem. Du har sådan brug for at blive værdsat.

Spilleinstruks

Her skal alting gerne eskalere. Peter er igen et dumt svin, Sofie er alt for sød, Kathrine flirter i vildskab og David falder i.

Scenen slutter når:

David er fuld og perfid, og alting er kaos. Scenen må gerne ende med en meget kaotisk fornemmelse.

Scene 7: Teaterdirektøren

Hovedpersoner: Kathrine og Peter

Efter begyndende rygter om stilstand i arbejdet er hele flokken kaldt til møde på teaterdirektørens kontor. Han er bekymret for om alting bliver klart til premieren. Cigarrøg og mørke møbler. En alvorlig stemning og en forventning om svære spørgsmål.

Peter

Teaterdirektøren er en magtfuld mand, der kan hive stikket ud på hele projektet. Han er sværere at dupere end de andre, men du gør det alligevel. Vær så charmerende som overhovedet muligt, og sørg for at købe dig mere tid. Han stresser dig. Presser dig. Før eller siden vil du lave en fejl i dit net af løgne.

David

Du ved ikke rigtig hvad du skal sige. Du er småfuld og har det godt med det. Dit tøj er i uorden og du virker en smule ved siden af dig selv. Kreativt er du mildest talt passiv og må nøjes med at danne fælles front med de andre. En øl kunne måske vække dig op til dåd, men du forsøger at skjule det åbenlyse: at du er alvorligt på vej tilbage i flasken.

Sofie

Du forstår ikke forretningsdelen af teateret, men er yderst villig til at beskrive hvor langt du er kommet med den nye scenografi. Det er din mulighed for at vise, hvad du duer til. Du finder teaterdirektøren noget usympatisk, men du fortæller uførtrods. Din mulighed for at sætte dig igennem.

Kathrine

Du har brug for at det her bliver til noget. Du forsøger at indsmigre dig hos direktøren, men er ikke nødvendigvis sikker på at det virker. I må danne fælles front, hvis det skal blive til noget. Der er noget galt med David, men det kan du ikke tage dig af nu. Det er hver mand for sig selv, hvilket i dette tilfælde betyder at støtte Peter. Det er din eneste chance for at blive til noget igen.

Spilleinstruks

Du spiller rollen som den kritiske teaterdirektør, der spørger ind til arbejdet. Det er vigtigt, at spillerne føler sig maksimalt presset, men alligevel får lov at slippe levende ud. Så vær hård, men lav en fejl eller to. Om du falder for Kathrines charme eller Peters søforklaringer er op til dig.

Scenen slutter når:

Spillerne er pressede og med nød og næppe slipper ud af kontoret.

Scene 8: Handling og konsekvens

Monologscene

Hvad er forventningerne til premieren? Beskrivelser af den desperation og angst man føler i forbindelse med stykket. Rollernes arbejde og tvangshandlinger i dagene op til en stor premiere. Rækkefølge:

- 1) David
- 2) Sofie
- 3) Kathrine
- 4) Peter

David

Beskriv hvordan du sidder derhjemme og arbejder på dine ideer. Du har masser af tomme flasker ved siden af dit skrivebord. Din hjerne er fyldt med øl og tanker. Beskriv hvordan du lægger sidste hånd på et manuskript. Din egenproduktion. Det stykke, som Peter burde have fremlagt. Du er ved at gå i hundene, men har et valg: forsager du fristelser eller ledes du i fordærv?

Sofie

Beskriv hvordan du finder nogle af dine gamle fotografier og negativer frem. Hvordan du sidder med kameraet og overvejer at gå ud og tage nye billeder. At få afløb for din kreativitet. At lade ham være alene i lejligheden og forfølge din drøm – måske for en aften og måske for evigt. Du har taget en graviditetstest, og svaret huer dig ikke. Beslutningen, som du endelig har indset, er din.

Kathrine

Beskriv hvordan du finder dine digte frem. Hvordan du er en kunstner i din egen ret og fortjener mere respekt. Vil tage den respekt. Du er en dybere person, end de fleste tror. Beslut dig for om du vil fortsætte som lykkerider, eller nu søge tosømhed. Er dit tab af frihed det værd?

Peter

Du skriver i resterne af dit arbejdsværelse. Der er ikke meget tilbage, men det passer måske meget godt. Enten finder du inspirationen eller også giver du fortabt. Valget er dit. Beskriv det hele – også den indre kamp.

Spillederinstruks

Monologscene, hvor spillerne har endnu større medindflydelse. Lyt rigtig godt efter.

Scenen slutter når:

Spilleren med rollen som Peter har færdiggjort sin monolog.

Scene 9: Skæbnetimen

Hovedpersoner: Alle

Der er to dage til premieren. Peter er ikke dukket op på teateret og ingen kan få fat i ham. Flokken tager til lejligheden, hvor Peter har låst sig inde i sit arbejdsværelse og nægter at komme ud. Desperation. Sidste chance for at opnå noget

Peter

Du nægter at komme ud af dit arbejdsværelse og overvejer at gøre noget drastisk. De andre banker på og insisterer på at tale med dig. Du får et angstanfald og overvejer at afsløre det hele. Hvad skal du sige? Hvem skal du sige det til? Du har brug for deres hjælp og forståelse, men kan du forvente at få den? Måske du har noget på skrift som kan bruges, måske ikke.

David

Nu tager han det altså for vidt. Det må være slut med den slags krukke opførsel, hvis premieren nogensinde skal blive til noget. Du lugter af øl, og har knappet din skjorte forkert. Her er din chance. Skal han efterlades, som du blev efterladt? Tør du svigte ham? Er dit eget værk godt nok? Og fortjener han ikke bedre end svigt?

Sofie

Du er bange for at Peter gør noget drastisk, men samtidigt er hele situationen også en smule tragikomisk. Ligeså fantastisk som han kan være, ligeså barnlig og ynkelig er han nu. Din tålmodighed er ved at være opbrugt, og du begynder måske at ane, at han er mere idiot end du havde troet?

Kathrine

Peter er gået helt amok. Han har bare at komme ud, for det er hans stykke, der snart skal være klart. Han har bare at komme med nogle svar, når nu han har fået så lang snor. Du elsker og hader hans lunefulde humør. Er du virkelig selv sådan en primadonna? Hold da op hvor krukke. Hvad er løsningen? Der må være en løsning. Gid der er en løsning.

Spillederinstruks

Her er der masser af kaos. Spillerne skal træffe nogle vigtige beslutninger for deres roller, hvilket gerne skulle medføre en masse konfliktoptrapning og konsekvens. De skal træffe nogle valg, også selvom deres valg er at forblive den samme.

Scenen slutter når:

Peter kommer ud, og der sker en-eller-anden form for løsning af problemerne. Lyt efter hvorvidt der sker forbrødring eller yderligere konflikt.

Epilog: Premiereaften

Monologscene

Hvordan opleves premiereaftenen og de efterfølgende dage? Rækkefølge:

1. Spilleleder
2. Kathrine
3. David
4. Sofie
5. Peter

Alle roller

Det er dagen efter premiereaftenen. Beskriv hvordan dagen ser ud og hvad din nærmeste fremtid er. Diktér din egen fremtid, men ikke noget med at fremtvinge andres handlinger. Hvordan ser DIN nærmeste fremtid ud?

Her slutter dit scenarie.

Spillelederinstruks

Her er din store kreative opgave. Du skal holde en monolog, hvor du som fortælleren tager udgangspunkt i premiereaftenen. Alt efter om der er skrevet et stykke, og om du vurderer det har været godt, skal publikums reaktioner og de vigtigste anmelderes vurderinger beskrives. Sørg for at vælge en slutning i scenariets ånd. Gerne tragisk. Herefter beskriver spillerne deres rollers nærmeste fremtid og scenariet slutter.

Scenen slutter når:

Spilleren, der har rollen som Peter har færdiggjort sin monolog.